

ಭಸ್ಮಾಸುರ ಮೋಹಿನೀ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಕನ್ಯಾಕಾ ವೆಂಕಟರಮಣ ಭಟ್ ವಿರಚಿತ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಮೋಹಿನೀ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

(ಪಾತ್ರಗಳು : ಈಶ್ವರ , ಪಾರ್ವತಿ , ಭಸ್ಮಾಸುರ , ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು , ದೇವೇಂದ್ರ , ಬ್ರಹ್ಮ , ವಿಷ್ಣು , ವೀರಭದ್ರ , ಗಣಗಳು ಮೋಹಿನಿ)

(ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರ ಪ್ರವೇಶ)

ಈಶ್ವರ-ಪಾರ್ವತಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತ ರಜತಾದ್ರಿಯೊಳು ಒಂದಿನ | ಕೃತ್ತಿವಾಸ ಪ್ರದೋಷ ಕಾಲದಿ ||
ಒತ್ತಿಲಿಹ ಪಾರ್ವತಿಯ ಕರೆಯುತ | ಪೇಳ್ವನಾಗ ||

ಈಶ್ವರ : (ಜಂಪೆ-1,2) ವಿಸ್ಮಯ ಚರಿತ್ರೆ ಸುಪ | ವಿತ್ರ ಗಂಭೀರೆ || ಭಸ್ಮವನು ತಾ ತಾರೆ | ಸಾರೆ ಶೃಂಗಾರೆ ||
|| ಕ್ಲಪ್ತ ಕಾಲವು ಬಂತು | ನೋಡು ನೀನಿಂತು || ತೃಪ್ತನಾಗುವೆ ಭಸ್ಮ | ಬಡಿದು ಮುದವಾಂತು ||

ಈಶ್ವರ : (ಜಂಪೆ-2) ಹೊಲಸಾದ ವಸ್ತುಗಳು | ಬೂದಿಯೊಳಗಿರಲೂ || ತೊಲಗಿಸುತ ತಹುದು ಹಿತ |
ವಹುದು ಪೋಗಿನಲು ||

(ಪಾರ್ವತಿಯು ಹೋಗಿ ಭಸ್ಮ ತರುವಳು)

(ಭಾಮಿನಿ) ಇಂದು ಧರನಿಂತೆಂದುದಕೆ ರಾ | ಕೇಂದು ಮುಖಿ ಲೇಸೆಂದು ತಾನೆ || ತಂದು ತಡವಹದೆಂದು
ಭಸ್ಮವನೊಂದುಗೂಡುತಲಿ || ತಂದು ಬೇಗದಿ ಮಿಂದು ಕುಳಿತಿಹ | ಕಂದು ಕಂಧರಗಂದು ನೀಡಲು ||
ಸಿಂಧುಶಯನನ ಬಂಧು ಪರಿಕಿಸಿ ನೊಂದು ಮಾನಸದಿ ||

ಈಶ್ವರ : (ಕಂದ) ಮುಟ್ಟುವಿಸಿದ ಕಶ್ಮಲವಂ | ಬೆಟ್ಟಕುಮಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತಾಗಳ್ || ಕೆಟ್ಟ ವಿಕಲ್ಪಗಳಾವುದೊ |
ಹುಟ್ಟಲಿಹುದು ತನಗೆನುತಲಿ ಸತಿಯೊಳಗೊರೆದಂ ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಷ್ಟ-1) ನಾನೊಲ್ಲೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ ನಲ್ಲೆ | ಏನೋ ಭಸ್ಮದಿ ತೋರ್ಪುದು ಹೊಲಸಲ್ಲೆ ||
ಹಾಳೆಸಗಿದೆಯಲ್ಲೆ | ಇಂತಿಪ್ಪುದು ಕಲ್ಲೆ ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಷ್ಟ-1) ಬೋಧಿಸಲಾಗಿಪೆ ಮೊದಲಾಗಿ ನಿನಗೆ | ಶೋಧಿಸಲಾರದೆ ತಂದಿತ್ತೆ ಎನಗೆ ||
ಲೇಪಿಸಲಾರೆ ಮೈಗೆ | ಬೀಸಾಡುವೆ ಕೆಳಗೆ ||

ಪಾರ್ವತಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ಇಂತೆಂದು ಭಸ್ಮವ ಚೆದರುವಷ್ಟರೊಳು | ಕಾಂತೆಯು ವಲ್ಲಭಗೆ ತಡೆದು ಪೇಳಿದಳು||
ಭಸ್ಮವ ಕೆಳಗಿಡಲು | ಬಪ್ಪುದು ಕೆಡುಕುಗಳು ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಪಂಕರುಹಗಂಧಿನಿಯು ಹೀಗೆಂದು ಪತಿಯನಾ | ತಂಕಮಂ ಪಡಿಸುತಿರೆ ಕೇಳದಾಕೆಯ
ಮಾತ || ಶಂಕರನು ಕೈಯೊಳಗೆ ಪಿಡಿದಿಹ ವಿಭೂತಿಯಂ ಕಿರು ದೂರ ಚೆಲ್ಲಿಸಲ್ಕೆ ||

(ಈಶ್ವರನು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ , ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಹುಟ್ಟಿಬರುತ್ತಾನೆ , ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಿಂಬೆ ನಾ ನಿನ್ನೇನ ಯಾರೊಳ | ಗೆಂಬೆ ಉದರಾಯಾಸ ಸೈರಿಸಿ ||
ಗೊಂಬೆನೆಂತೋ ಯಾವ ಯತ್ನವ | ಕಾಂಬೆ ತನಗಾಹಾರವ | ಕೊಡುವರ್ಯಾರು ||

(ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕಂಡು ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಧೈರ್ಯವ | ಗೊಂಡುಸಿದ್ಧನು ಕಾಂಬನೋರ್ವನು ||
ಹಿಂಡುವೆನು ರಕುತವನು ಕುಡಿವೆನು | ತುಂಡುಗೈವೆನು ತನುವನು | ತಿಂಬೆನೆನುತ ||

(ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರನ್ನೇ ನುಂಗಲು ಹೊರಟಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಹೆದರುತ್ತಾಳೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಭಾಮಿನಿ) ದಾನವನು ಮೇಲ್ವಾಯುತಿರೆ ಪಂ | ಚಾನನನು ದಿಟಗೈದನೈ ಸು || ಜ್ಞಾನದಲಿ
ತಾನೊಗೆದ ಭಸ್ಮದಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದವನು || ಆನಲಾರದೆ ಹಸು ತೃಷೆಯ ದು | ಮ್ಮಾನದೊಳು
ಬಹನಹದೆನುತ ಸಮ || ದಾನದಲಿ ನಿಲದೈದಿ ದೈತ್ಯನ ಹಸಿವ ಮಾಣಿಸಿದ ||

(ಶಿವನು ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಹಸಿವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ , ವೀರಭದ್ರ , ಗಣಪತಿ , ಷಣ್ಮುಖ , ನಂದಿ , ಗಣಗಳ
ಪಂಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಮತ್ತೆ ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಎಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಯಾ | ವತ್ತೆಲ್ಲ ವಿಷಯವನು
ಸೂಚಿಸುತಲರಸಿ ತಂ || ದಿತ್ತೆನಗೆ ಭಸ್ಮವಂ ದಾಸನಾಗಿರು ನೀನು ಮಿಕ್ಕವರ ತೆರದೊಳೆಂದು ||

(ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾನೆ , ಉದ್ಯೋಗ ಸೂಚಿಸಿ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಹರನಾಜ್ಞೆಯ ತಾ ಶಿರದೊಳು ಧರಿಸುತ | ಅನವರತದಿ ಮಾಡುತಲಿ ||
ಚರಿಸುತ ಲೋಕದಿ ಭಸ್ಮವ ತರುತಿರೆ | ಅರಿತನು ಸುರ ಭಾಗ್ಯ ||

(ಭಸ್ಮವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ , ಶಿವನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಭಸ್ಮಾಸುರ ತಾನೂ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಶಿವನು ಭಸ್ಮ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ತ್ರಿಕಾಲವೂ ಇದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಸುರರೆಲ್ಲರು ತಾವ್ ಭರಿತ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ | ಮೆರೆವುತಲಿರುತಿಹರು ||
ಧರೆಯಲಿ ವಿಪ್ರರು ಸತ್ಯದಿ ಬಹುಪರಿ | ಪ್ರಣ್ಯದೊಳಿರುತಿಹರು ||

(ದೇವತೆಗಳ ವೈಭವ , ಭೂಸುರರ ತಿರಸ್ಕಾರ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಹರನೊಳು ಪೋಗಿ ಬಿನ್ನೈಸುವೆ ಭಸ್ಮವು | ದೊರಕಲೆ ಇಲ್ಲೆನುತ || ಪರಿ ಪರಿ
ದುಃಖದಿ ಮರುಗುತ ಕಾರ್ಯವ | ಕೈಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಮಾರವಿ ಏಕ-ನಿಧಾನ) ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಮದ್ದರೆವೆನು ಸುರ ನರ | ಬದ್ಧದಿ ಬಿಡೆನವರ || ಎದ್ದನು
ರಜತಾಗಿರಿಂದನುತಲಿ | ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗಿ ||

(ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಕಪಟದಿಂದ ಆಳುತ್ತಾ , ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಎಲೆ ಮಗನೆ ಮೊಗವ್ಯಾಕೆ ಕಂದಿದೆ | ಸಿಲುಕದೇನೈ ಭಸ್ಮವಿಂದಿಗೆ || ನಲಿ ನಲಿದು
ಬರುತಿಪ್ಪ ರೀತಿಗೆ | ಮಲಿನಗೊಂಡಿಹುದು ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಇಳೆಯೊಳ್ ನಿನಗಪಮಾನಗೈಯುವ | ಬಲು ಪರಾಕ್ರಮರಾರು ಇಹರೈ || ಬಳಲಿ ಚಿತ್ತದಿ
ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯ | ಘಳಿಲನುಸುರೆಂದ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಲಾಲಿಸು ದೇವರ ದೇವ ಸಂಜೀವ | ಫಾಲಲೋಚನ ರುಂಡಮಾಲ ಮಾದೇವ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಎರಡೇಳು ಜಗದ ಸ್ಮಶಾನ ಶೋಧಿಸಿದೆ | ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಭಸ್ಮ ದೊರಕಲಿಲ್ಲೆನಗೆ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಹರಣವ ತ್ಯಜಿಪ ಸಂಕಲ್ಪದಿ ಬಂದೆ | ಮರಣಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯ ಕೊಡುಬೇಗ ತಂದೆ ||

ಈಶ್ವರ : (ಏಕ) ತರಳ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬಂದೆ ದುಃಖಿಪುದೆ | ಹರಣ ತ್ಯಜಿಸದಿರು ಸ್ಥಿರ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದೆ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಒಲಿದೆಯಾದರೆ ವರ ಪಾಲಿಸೈ ಈಶ | ಕಾಲಾಂತಕನೆ ಮಹಾರುದ್ರ ಗೌರೀಶ ||

ಈಶ್ವರ : (ಏಕ) ಯಾವ ರೀತಿಯ ವರ ಬೇಡು ಸಿದ್ಧಿಪುದು | ಆ ವಿಧಾನವ ಬೇಗ ಕುವರ ಪೇಳುವುದು ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಕೋರೆ) ಯಾರ ಶಿರದಿ ಎನ್ನ ಕರವಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣದಿ | ಉರಿದು ಪೋಗುವ ತೆರ ವರ ನೀಡೈ
ಭರದಿ ||

ಈಶ್ವರ : (ಏಕ) ಕೊಡುವೆ ವರವನೊಂದು ಕೆಡಿಸದಿರ್ಲೋಕ | ನುಡಿವೆನೆಂಬನಿತರೊಳ್ ಮಡದಿ ತಾ ಬಳಿಕ||

(ವರ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಕೈ ಎತ್ತಿದಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಬಂದು ತಡೆಯುವಳು , ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಬಾ ಎಂದು ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಕಳಿಸುವಳು , ನಂತರ ಶಿವನೊಡನೆ ಹೀಗೆನ್ನುವಳು)

ಪಾರ್ವತಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅರಸ ಕೇಳಿ ದುಷ್ಟನಿಗೆ ನೀವ್ | ಉರಿಯ ಹಸ್ತವ ಇತ್ತಿರಾದಡೆ ||
ಸುರನರೋರುಗರ್ಗಲ್ಲ ದಹಿಪನು | ಇರಗೊಡನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ||

ಪಾರ್ವತಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ದುರುಳ ರಾವಣನಿಗೆ ಲಿಂಗವ | ಅರಸ ಎನ್ನನೆ ಇತ್ತು ಭಂಗದಿ || ಸುರರು
ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ಹರಿಯು ಕಾಯ್ದದ | ಮರೆತೆಯಾ ಎನ್ನರಸನೇ ||

ಈಶ್ವರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ರಮಣಿ ಗೌರಿಯೆ ಬೆದರದಿರು ನೀ | ನಮಗೆ ತರಳನು ದುಷ್ಟನೆಂಬೆಯ ||
ಸುಮತಿಯಾಗಿಹ ಭಕ್ತನೀತನು | ಭ್ರಮಿಸಬೇಡ ||

(ಪಾರ್ವತಿಯು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರು ಶಿವ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಶಿವ ವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1,2) ಕರವ ಪಿಡಿಯುತ ಖಳನಿಗೊಂದನು | ಆರ ಶಿರಕೀ ಕರವ ನೀನಿಡೆ || ಉರಿದು
ಭಸ್ಮವೆ ಆಗಲೆನ್ನುತ | ವರವನಿತ್ತು ||

(ಶಿವನು ವರ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ನಂತರ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಆಯಿತ್ತಿನ್ನೇನೆಂಬೆ ಕಾರ್ಯವು | ಜಯವ ಹೊಂದಿದೆನೆಂದು ಈಶನ ||
ಮಾಯಕದ ಸ್ತುತಿಗೈದು ನಮಿಸುತಾ | ಲಯಕೆಪೊರಟ ||

(ಭಸ್ಮಾಸುರ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು : (ಅಷ್ಟ-1) ವಿಪ್ರರು ಬರುತ್ತಿದ್ ರಾಗ | ಅತಿ | ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ತಲುಪಲು ದಾಪುಗಾಲಿಕ್ಕುತ || ಅಪ್ಪ
ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ಇರು | ತಿಪ್ಪಾ ಹಾದಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಒಳದಾರಿ ಪಿಡಿಯುತ ||

(ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಡುತ್ತಾನೆ , ನಂತರ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎನುತ ಪೊರಟನು ಸ್ವರ್ಗಕೆನುತಲಿ | ಅನಿಲ ವೇಗದಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲರ || ಅನಲ
ಹಸ್ತವ ಇಟ್ಟು ದಹಿಸಿದ | ಮೌನದಿಂದ ||

(ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪ್ರವೇಶ , ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕೋರೆ) ಹರನೆ ನಮ್ಮೊಳ್ ವೈರವೇನೈ | ದುರುಳರಿಗೆ ವರವನಿತ್ತು || ಧರಣಿ ಜನರ ನಾಶ
ನಿನಗೆ ಹರುಷವೇನಯ್ಯ ||

(ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಕ್ಷಣದಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನು | ಗುಣ | ಎಣಿಸದೆ ದೇವೇಂದ್ರನನು || ತೃಣ
ದಹಿಪಂದದಿ ಸುರರಾ | ಸುರ | ವಾರಣನೇರ್ವೆ ವಿಷ್ಣುವ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಎಂದೆನುತಲಿ ಖಳ ಪೋಗೆ | ಸುರ | ವೃಂದವು ತೋರದೆ ಪೋಗೆ || ಚಂದವೆ
ಭಂಡರ ತೆರದಿ | ಪುರ | ಇಂದಿಗೆ ಬಿಡುವರೆ ಭರದಿ ||

(ಯುದ್ಧ , ದೇವತೆಗಳು ಸೋತು ಓಡುತ್ತಾರೆ, ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಾನೆ , ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ದೇವತೆಗಳು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ) ಸುರರೆಲ್ಲ ಓಡುತ ಉರಿಯ ಹಸ್ತಕೆ ಬೆದರಿ | ಹರನ ಕೃತ್ಯಕೆ ಮನ ಮರುಗಿ ||
ಸರಸಿಜಾಸನನ ಸನಿಹಕ್ಕೈದಿ ಗೋಳಿಡುತ | ಎರಗಿದರೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ||

(ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗೋಳಿಡುತ್ತಾರೆ)

ಬ್ರಹ್ಮ : (ಕುಂಭಕಾಂಬೋಧಿ-ಅಷ್ಟ-1) ಏನಿದು ಸುರರೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ್ತು ಬಂದಿರಿ | ಏನು ಪೇಳಿ || ನಿಮಗೆ |
ದಾನವರುಪಟಳ ಇಂದು ಘನವಾದುದೇ | ಏನು ಪೇಳಿ ||

{ಬ್ರಹ್ಮ : (ಅಷ್ಟ-1) ಏನಿದೇನೈ ಸುರಪಾದಿಗಳೇಳಿರಿ | ಹರಿತಂದುದೇಕಿಲ್ಲಿಗೆ || ಸುಂದರಾನನವಿದು
ಕಾಂತಿಗುಂದಿಹುದೇಕೆ | ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳದೆ ಚಂದದಿ ಪೇಳಿರಿ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೇಳು ದುರುಳರುಪಟಳವಿಲ್ಲ | ಶರಣರಕ್ಷಕ ಹರನೆ ಮುನಿದ
|| ತರಳ ಭಸ್ಮಾಸುರಗೆ ಉರಿಯ ಹಸ್ತವನಿತ್ತು | ಸುರರನೋಡಿಸಲಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ||}

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಅಷ್ಟ-1) ಹರನ ಕುಮಾರಕ ದುರುಳ ಭಸ್ಮಾಸುರ | ಕಮಲ ಸಂಭವ || ತನ್ನ | ಉರಿಯ
ಹಸ್ತದಿ ಎಮ್ಮ ದಹಿಸಲು ಬಂದಿಹ | ಕಮಲ ಸಂಭವ ||

ಬ್ರಹ್ಮ : (ಅಷ್ಟ-1) ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಯನಗೆ ಅರುಹುವುದೆಲ್ಲರು | ಏಳಿರಯ್ಯ || ಇಂದು | ಮಾರಮಣಗೆ ನಾವು
ದೂರುವುದೊಳ್ಳಿತು | ಏಳಿರಯ್ಯ ||

(ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರವೇಶ)

ವಿಷ್ಣು : (ನವರೋಜು-ಏಕ) ಬಂದನು ಸಾಗರಶಯನ | ಜನ | ವಂದಿತ ಭಕ್ತೋದ್ಧರಣ || ಮಂದರಧರ
ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರ | ವೃಂದಾರಕ ಸಂರಕ್ಷಕ ಸುಗುಣ ||

(ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವಿಷ್ಣು : (ಅಷ್ಟ-1) ಏನು ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿರಿ ಅಪರೂಪ | ಮಾನಸ ಗುಂದುತಲೀ || ನ್ಯೂನತೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ
ಭಯಗೊಂಡ ಪರಿ ವಿಧ | ಏನೆನ್ನೊಳ್ ಪೇಳಿ ಬೇಗ ||

ಬ್ರಹ್ಮ : (ಅಷ್ಟ-1) ಹರನ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಇರಲು ಇಂಬಿಲ್ಲವು | ಒರೆಯುವುದ್ಯಾರಿಗಿನ್ನು || ಪುರವ
ಬಿಟ್ಟೋಡುವ ಕಾಲ ಬಂದೊದಗಿದೆ | ಹರಿಯ ನೀ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ ||

(ವಿಷ್ಣುವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವಿಷ್ಣು : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಯಾತಕ್ಕೆ ನಿನಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿಯು | ಖ್ಯಾತಿ ಪೊಂದಿದೆ ಸಕಲ ಲೋಕಕೆ || ಚಾತ
ಭಸ್ಮಾಸುರಗೆ ಅನಲದ | ಹಸ್ತವಿತ್ತು ||

ವಿಷ್ಣು : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನಾಳೆ ನಮ್ಮನು ಬಿಡನು ದಹಿಸದೆ | ಖೂಳ ನಿನಗಿನ್ನೆಂತು ಗೈವನೊ ||
ಲೋಲಲೋಚನೆ ಗಿರಿಜೆ ಜತನದಿ | ಪಾಲಿಸಿನ್ನು ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಹರಿಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಲಿ ಹರ | ಉರಿಯ ನಿಟಲಾಕ್ಷಿಯನು ತೆರೆವುತ || ಉರಿಸಿ
ಬಿಡುವೆನು ಖೂಳ ದೈತ್ಯನ ಎಂದನಾಗ ||

(ಭಸ್ಮಾಸುರನ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಈಶ್ವರ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ , ಅವನಿಗೆ ನಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಬ್ರಹ್ಮ , ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರ
ಈ ಮೂವರು ಅಲ್ಲೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬಂದು ಭಸ್ಮ ನೀಡುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಭಾಮಿನಿ) ತರಳನಂದದಿ ಭಸ್ಮ ಅಸುರನು | ಧರಿಸಿ ಶಾಂತತೆ ಮೌನ ಗುಣದಲಿ || ಕರದ ಭಸ್ಮವ
ಹರನಿಗರ್ಪಿಸೆ | ಪುರಹರನು ಕಂಡು ||

(ಈಶ್ವರ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ತತ್ತತ್ಯೈ) ಖಿಡಿಗೆದರುತ ಹರನು | ಖಳನಿಗಿಂದ | ಸುಡು ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯನು ||
ಹುಡುಗನೆಂಬುದಕಾಗಿ | ನೀಡಿದೆ ವರವನ್ನು | ಕೆಡಿಸಿದೆ ಮೂರ್ಲೋಕವಾ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಹದನವ ತಿಳಿದೆ ನಾನು | ಈ ಮೂವರೀ | ವಿಧ ದೂರ ಪೇಳ್ವರಿನ್ನು ||
ಬೆದರುವ ಭಟನಲ್ಲ ನಾಳೆ ಈ ಮೂವರ | ಶೋಧಿಸಿ ದಹಿಸುವೆನು ||

(ಈ ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ , ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರ ಈ ಮೂವರು ಒಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಅಷ್ಟ-2) ನರಲೋಕವೆಲ್ಲವನು | ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಿ | ಸುರಲೋಕವಡರಿ ನೀನು || ಹರಿ ವಿಧಿ
ಇಂದ್ರನ | ನಾಶಮಾಡುವೆನೆಂಬ | ಮರುಳಾಟ ಗೈಯದಿರು ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮರುಳ ನಾನಲ್ಲ ನೀನು | ನಾರದ ವಾಕ್ಯ | ಧರಿಸುತ್ತ ಮಡದಿಯನ್ನು ||
ತೊರೆದು ವನಕೆ ಪೋದೆ ಗೌರಿ ಬಿಲ್ಲಣಿಯಾಗಿ | ಮರುಳರಂದದಿ ಬಂದೆ ನೀ ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಷ್ಟ-2) ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಮಾತನು | ಗಣಗಳಿಂದ | ಕೊಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಸುಡುವೆನು || ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ನೀ |
ಹುಚ್ಚಾಟಗೈಯದೆ | ಮುಚ್ಚುತ ಬಾಯ್ ತೆರಳು ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-2) ಗಣಗಳಿಗೆ ಬೆದರುವನು | ನಾನಲ್ಲ ಕೇಳ್ | ಸೆಣಸಿ ಜೈಸುವ ಧೀರನು || ಎಣಿಸದೆ
ಪ್ರೀತಿಯ | ಗಣಗಳ ಕಳುಹಿಸಿ | ಕ್ಷಣ ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಪೆನು ||

(ಈಶ್ವರನು ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಗಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಯುದ್ಧ , ಆ ಗಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಮಟ್ಟೆ) ವೀರನಹುದೊ ಭಳಿರೆ ನಿನ್ನ | ಗಣದ ಪರಿಯ ನೋಡಿ ಮುನ್ನ || ನಾರಿಯಂತೆ ಕುಳಿತೆ
ಬಂದೆ | ಶೌರ್ಯ ತೋರದೆ ||

(ಯುದ್ಧ , ಈಶ್ವರ ಓಡುತ್ತಾನೆ, ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಾನೆ , ಈಶ್ವರನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಮಟ್ಟೆ) ಏನಮಾಡಲಿ ನಾನು ಹಾನಿ ಬಂದೊದಗಿತು | ಸೂನು ಎಂದೆನುವ ಮೋಹದಲಿ ||
ದಾನವ ಗುಣವ ತಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಎನಗಿಂದು | ತಾನು ಮೋಸವ ಗೈದನಲ್ಲ ||

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವು ಬರುತ್ತಾನೆ , ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ವಿಷ್ಣು : (ಅಷ್ಟ-1) ದನುಜನ ವಧಿಸಲೆಂದು | ಶ್ರೀಹರಿ ತಾನು | ನೆನೆದನು ಯುಕ್ತಿಯೊಂದು || ಅನಿಲವೇಗದಿ
ಪೋಗು | ವಟ ವೃಕ್ಷ ವಾಗು ನೀ | ಅಮಿತ ಕಾರ್ಯವ ಗೈವೆ | ಈಕ್ಷಿಸುತಿರು ನೀನು ||

(ವಿಷ್ಣುವು ಮೋಹಿನಿಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಮೋಹಿನಿ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಂದಳಾಗ ಮೋಹಿನಿ ಆ | ನಂದದಿ | ಬಲು ಚೆಂದದಿ | ವೈಯಾರದಿ ||
ಸುಂದರ ರೂಪದಿ | ಮಂದ ಗಮನದಿ | ಅಂದುಗೆಗಳು ಝಣ | ಝಣ ಝಣ ಎನ್ನುತಾ || ಬಂದಳು ||
{ಹರನ ಕುವರನ ಸಂಹರಿಸುವ | ಅಂದವನ್ನೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ || ಬಂದಳು ||}

ಮೋಹಿನಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ಹುಲ್ಲೆ ಮರಿಯ ನಯನೆ ಕುಚವ ತೋರುತ || ಕಾಂತಿ ಬೀರುತ್ತ | ನಗೆ ಸೂಸುತ್ತ ||
ವನದಿ ಹಾರುತ್ತ | ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತ ||

ಮೋಹಿನಿ : (ರೂಪಕ,ಚೌತಾಳ) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೊಬಗಿದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೊಗಸಿದೆ | ಮಾಮರವು ಹೂತಿದೆ
ಸೊಬಗೇರಿ ನಿಂತಿದೆ || ಚಿಗುರು ತಳಿರ ತೋರಣ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಓರಣ | ಭೂಮಾತೆ ಉಡುಪಿದಾಯ್ತು
ಚೆಲುವಿನಾ ಅರಸಿನ || ಚಳಿಯಡ್ಡು ಜಾರಿ ತಂಗಾಳಿ ತೂರಿದೆ | ಹೂಗಳ ಕಂಪು ತಂಪು ಸಂತಸವ ತಂದಿದೆ ||
ಹರಿದು ಮೌನ ಶೃಂಗಲೆ ಪುಟಿದು ಕೋಗಿಲೆ | ಕುಹು ಕುಹೂ ಪಂಚಮದ ಇಂಚರದಿ ಕೋಗಿಲೆ ||

(ಮೋಹಿನಿಯು ಒಳಕ್ಕೆ ಸರಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-2) ಅರಸುತ್ತ ಬಂದನಾಗ | ಭಸ್ಮಾಸುರ | ಹರನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣದಾಗ || ಅರಿಯ
ಶೋಧಿಸೆನೆಂದು | ಮುಂದುವರಿಯಲು ಕಂಡ | ಹರಿ ನಾರಿ ಮೋಹಿನಿಯ ||

(ಗಾಯನವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ)

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-1) ಕಂಡನು | ಭಸ್ಮಾಸುರ ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು | ಕಂಡನು || ಪ || ಕಂಡನು ಭುವನ
ಸುಂದರಿಯ | ಭೂ | ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ || ಆಹಾ | ಕಂಡುದಿಲ್ಲವು ಮುಖ | ಮಂಡಲ ಶಶಿತೆರ |
ದುಂಡು ಕುಚಾಂಗನೆ | ಗೊಂಡೆ ಆನಂದವ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-1) ಭಾವಕಿ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡೆ | ಮನೋ | ಭಾವ ಕಾಂತೆಯ ಬಳಿಗೋಡೆ || ಎನ್ನ |
ಜೀವ ನಯನ ನಲಿದಾಡೆ | ಇವ | ಛಾವಳೆಂಬುದ ಮಾತನಾಡೆ || ಆಹಾ | ದೇವಿಯ ಬಳಿಗೈದಿ |
ಸಾವಧಾನದಿ ಇವ | ಛಾವಾರ್ತಾಗಮವೆಲ್ಲ | ನಾ ವಿವರಿಸಿ ಕೇಳೆ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಯಾರು ಪೇಳೆಲೆ ನಾರಿ ವೈಯಾರಿ | ಮನ | ಸೂರೆಗೊಂಡಿದೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ
ಭಾರಿ || ಪ || ಸುರನಾರಿಯರೊಳು ಕಾಣೆ ಗುಣಶೀಲೆ | ನಿನ್ನ | ವರನ್ಯಾರು ಪಿತನಾಮ ಪೇಳು ಬಾಲೆ ||
ಸ್ಮರನಸ್ತದಿ ಪ್ರಾಣ ನಿಲದಲ್ಲೆ | ಎನ್ನ | ಹರಣವ ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದನಲ್ಲೆ ||

ಮೋಹಿನಿ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಯಾರೈಯ ಎನ್ನ ವಿಚಾರಿಸುತ | ಪರ | ನಾರಿಯೊಳಾಡುವೆ ಬರಿದೆ ಭ್ರಾಂತ ||
ಸರಿಯಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಈ ತೆರದ ಮಾತ | ಯಾರ | ಪುರವಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇನೆನುತ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-2) ವೀರ ಭಸ್ಮಾಸುರನಾಗಿಹೆನು | ಎನ್ನ | ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ ಪುರಗಳನು ||
ತೊರೆದೋಡಿಸಿದೆ ಸುರವೃಂದವನು | ತ್ರಿಪು | ರಾರಿಯನರಸುತ್ತ ಬಂದವನು ||

ಮೋಹಿನಿ : (ಹಿಂದೊಳ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೀಗ | ಮನ | ದಿಚ್ಚೆಯೇನಿಹುದೆಂದು
ಪೇಳು ಬೇಗ || ಹುಚ್ಚರಂದದಿ ಕುಣಿದಾಡದೀಗ | ಕಾರ್ಯ | ಉಚ್ಚರಿಸೈ ಬಲು ಸಾಹಸಿಗ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-1) ಶಶಿ ವದನೆಯೆ ಎಲೆ ಗುಣಮಣಿಯೆ | ಎನ್ನ | ತೋಷದಿ ವಶವಾಗಿ ಸುಖವೀಯೆ ||
ಘಾಸಿ ಪೊಂದಿದೆ ಪುಲ್ಲ ಲೋಚನೆಯೆ | ಮನ | ಪೂರೈಸೆ ಕಾಲ್ ಪಿಡುವೆ ಪ್ರಿಯೆ ||

ಮೋಹಿನಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ವೀರ ಕೇಳಯ್ಯ ನಾ ಅರಿತೆನು ಮನದಿರ | ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ ನಿನ್ನನು || ಶೌರ್ಯ
ಬಲಾನ್ವಿತಗಣೆಗಾಣೆ ಮೂಲೋಕ | ವರ್ಯ ನೀನೈಸೆ ಸಿದ್ಧ ||

ಮೋಹಿನಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ಮಾರ ಸುಂದರ ಕೇಳು ಶ್ರೇಷ್ಠದ ವಟ ವೃಕ್ಷ | ತೋರುವುದದರೊಳಗೆ || ಆರಾಧ್ಯ
ಕುಲದೈವ ಕರಿಣವಾಗಿಪುರು | ಹರಕೆ ಒಂದಿಹುದು ನೋಡ ||

ಭಸ್ಮಾಸುರ : (ಏಕ) ಜಾಣೆ ಶಿರೋಮಣಿ | ಬಾ ಬಾ ಮೋಹಿನೀ || ಜಾಣೆ ಶಿರೋಮಣಿ ಕಾಣೆನು ನಿನಗೆಣೆ |
ನಾರಿಯರ ಶೃಂಗಾರಿಯರ ವೈಯಾರಿಯರ ||

(ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮೋಹಿನಿ ಕುಣಿದಂತೆ ಆತನೂ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ)

ಮೋಹಿನಿ : (ಏಕ) ದಿತ್ತೋಂತದಿಗಿಣದೇಂ| ದಿತ್ತೋಂತದಿಗಿಣದೇಂ| ದಿತ್ತೋಂತದಿಗಿಣದೇಂ || (ಮುಕ್ತಾಯ)

ತಕ ಧಿಮಿ ತಕ ಜಣು ತಕ ಧಿಮಿ ತಕ ಜಣು (ನಾಲ್ಕು ಸಲ)(ಮುಕ್ತಾಯ)

ತಕ ತಕಿಟ ತಕ ತಕಿಟ ತಕ ತಕಿಟ ದಿತ್ತಾಂ (ನಾಲ್ಕು ಸಲ)(ಮುಕ್ತಾಯ)

ತದ್ಧಿಮಿ ತಕಜಣು ತದ್ಧಿಮಿ ತಕಜಣು ತದ್ಧಿಮಿ ತಕಜಣು ತದ್ಧಿತ್ತಾಂ (ನಾಲ್ಕು ಸಲ)(ಮುಕ್ತಾಯ)

ತೋಂ ತೋಂ ದಿನ್ನಾ ಕಡ್ತಕ ದದ್ಧಿನ್ನ ದದ್ಧಿನ್ನತಾಂ (ನಾಲ್ಕು ಸಲ)(ಮುಕ್ತಾಯ)

(ಮೋಹಿನಿಯು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಆತನೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಉರಿದು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

ಮೋಹಿನಿ : (ಚೌತಾಳ) ದುರುಳನ ವಧಿಸಲೆಂದು | ನಾ ಮನದೊಳು | ಎಣಿಸಿದ ಯುಕುತಿಯಿಂದ ||
ಮದಮುಖ ದನುಜನುನು | ಅಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದ | ಒದಗಿದ ಪರಿಭವ | ಸರಿದುದು ಅತಿದೂರ ||

(ಇಲ್ಲಿಂದ ಶಬರಿಮಲೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಪ್ರಸಂಗ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರೀ ಶಬರಿಮಲೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಪ್ರಸಂಗ ಆಡುವುದಾದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರ
ಮೋಹಿನೀ ಕತೆಯನ್ನೂ ಆಡಬೇಕು)

* * * * *